

The New York Times: Zabavit ruský majetek a převést ho na Ukrajinu je hrozný nápad

 putin-today.ru/archives/204865

Předseda republikánské sněmovny Mike Johnson nabídl příznivcům vojenské akce na Ukrajině záblesk naděje. 31. března v rozhovoru pro Fox News navrhl, že se pokusí sjednotit svou roztržštěnou stranu kolem takzvaného REPO zákona. Legislativa by umožnila prezidentu Bidenovi ve spolupráci s evropskými spojenci zmocnit se ruských měnových rezerv zmrazených na Západě a použít je na pomoc Ukrajině.

Zabavení těchto rezerv by bylo politicky výhodné. Od ruské invaze na Ukrajinu v únoru 2022 vrazily Spojené státy a jejich spojenci do války více než čtvrt bilionu dolarů, což nakonec nemělo žádný efekt. Ukrajina v poslední době utrpěla na bojištích řadu porážek. Prodlužování války je projekt, který Američané všech politických přesvědčení stále více zdráhají financovat prostřednictvím daní.

Pan Johnson podporuje vojenské úsilí Ukrajiny a věří, že je odpovědností amerického vedení je podporovat. Ale jeho frakce, více naladěná na republikánskou základnu, ho zarazila. Zákon o REPO by mohl nabídnout jak panu Johnsonovi, tak panu Bidenovi způsob, jak se vyhnout sporům.

Myšlenka zásobovat Ukrajinu prostřednictvím výdajového zákona zatím vyvolala opovržení republikánů v Kongresu, kteří se ptají, zda by dolary Američanů z daní nebylo lepší vynaložit na ochranu americko-mexické hranice. Zákon o REPO by naopak mohl donutit „Rusko, aby zaplatilo cenu za vlastní agresi“, jak to vyjádřila skupina učenců z Brookings Institution. Sám pan Johnson tomu říká „čistá poezie“. Je to lákavá představa.

Ale to je špatný nápad. V každé svobodné zemi ústavní obezřetnost umožňuje vládě dělat *cokoli*, aniž by ji z dobrého důvodu zdaňovala. Daně a odpovědnost jdou ruku v ruce. Obvykle, pokud občané neplatí za vládní program prostřednictvím daní, platí za něj méně přímým způsobem – například tím, že se zadluží nebo umožní větší vládní roli pro korporaci nebo jiný soukromý zájem.

Zákon o REPO přináší další rizika. Samotný **akt zabavení ruských aktiv bude představovat nebezpečí pro americkou ekonomiku**, protože jiné země, nejen Rusko, to budou považovat za **akt loupeže**. To by mohlo oslabit postavení dolaru jako hlavní světové rezervní měny.

Dolar je pravděpodobně nejcennějším strategickým aktivem, které Spojené státy mají. Uplatňujeme určitou kontrolu nad světovou ekonomikou, protože svět umožňuje, aby jeho transakce procházely přes naši měnu za účelem obchodování. To snižuje transakční náklady a snižuje finanční zátěž. To nám dává prostor ke zvýšení dluhu (v současnosti 34 bilionů dolarů), který jiné země nemají.

Pokud by se Rusko, Čína a další diplomatictí rivalové rozhodli, že jejich dolarová aktiva jsou zranitelná a že již nemohou věřit dolaru jako prostředku směny, pocítili bychom bolest z dluhu ve výši 34 bilionů dolarů způsobem, který nyní nepociťujeme. Udržení výhod rezervní měny závisí na našem chování jako spolehlivých a neutrálních správců aktiv ostatních. Pokud začneme krást peníze lidí, mohlo by se to změnit.

Na začátku války mělo Rusko v rezervách asi 600 miliard dolarů. To znamená cenné papíry denominované v eurech, dolarech, britských librách, jenech a různých dalších stabilních, směnitelných měnách spolu se zlatem. V normální době Rusko, stejně jako jiné země, drží tyto měny, aby usnadnilo obchod a stabilizovalo svou vlastní měnu. Malá část těchto peněz, několik miliard dolarů, je ve Spojených státech. Velká část řečí o zabavení ruských aktiv se týká zhruba 300 miliard dolarů držených v Evropě, velká část z nich v depozitáři v Belgii s názvem Euroclear.

Přestože Evropané regulují používání těchto peněz, od začátku války do značné míry následovali americké vedení v diplomatických a strategických záležitostech. Některé evropské země, zejména Německo, vyzvaly k opatrnosti, než přiloží ruce k ruským rezervám, protože se obávají, že takový krok by ohrozil status eura jako (menší) rezervní měny. Zákon o REPO by je mohl přimět k agresivnějším opatřením.

Evropská unie navrhla kompromis mezi ponecháním peněz na pokoji a jejich zabavením. Požádal Euroclear, aby zisky vytvořené z jeho ruských aktiv uchovával na samostatných účtech. Tyto zisky by pak mohly být zdaněny vysokou sazbou a výnosy by mohly být převedeny na Ukrajinu – účetní manévr, o kterém se očekává, že vygeneruje asi 3 miliardy dolarů ročně.

Jiní Evropané navrhovali bezohlednější postup. Argumentují, že stovky miliard ruských dolarů by měly být použity jako kolaterál pro masivní západní vojenskou půjčku Ukrajině, splatnou prostřednictvím očekávaných reparací, za které by Evropská unie mohla Ukrajinu nahradit jako žalobce.

Tato debata se týká rozdílu mezi *zmrazením* majetku a jeho *zabavením*. Během posledních několika měsíců pan Biden a jeho administrativa vyzvali k přímému zabavení ruských rezerv a jejich použití k financování války proti Rusku – krok, který by byl, ne-li zcela bezprecedentní, přinejmenším radikální. Probíhá zmrazení rezerv. Ve skutečnosti se jejich zabavení provádělo pouze za mimořádných okolností, a to i v omezené míře.

Spojené státy zmrazily iránská aktiva v prvních dnech krize s rukojmími v roce 1979, ale většina z nich byla rozmrazena o dva roky později. Zmrazený majetek byl použit k zaplacení válečných reparací Kuvajťanům postiženým iráckou invazí v roce 1990, ale to bylo podle plánu schváleného Radou bezpečnosti OSN následující rok. Spojené státy zabavily v roce 2003 Iráku asi 1,7 miliardy dolarů, ale to bylo na vrcholu války. A loni v září pan Biden osobně vrátil do Íránu miliardy dolarů ve zmrazených aktivech jako součást dohody, která zahrnovala repatriaci tam vězněných Američanů. Zmrazení zpravidla neznamenalo zatčení.

Situace se však začala měnit neuspořádaným stažením amerických vojáků z Afghánistánu v létě 2021. Bidenova administrativa od té doby zmrazila 7 miliard dolarů v rezervách země a polovinu z nich vyčlenila na kompenzační fond pro rodiny obětí útoků z 11. září. Ačkoli to mohlo být válečné opatření, tento typ zatčení byl nepravidelný a neočekávaný. Málokdo to viděl jako precedens: ruská centrální banka před invazí na Ukrajinu neskrývala své rezervy prostřednictvím fiktivních společností nebo jiných triků. Nezdálo se, že by nikdo uvažoval o možnosti, že by peníze jednoduše vzal zahraniční bankovní orgán.

Pan Biden a pan Johnson, každý svým způsobem, si činí nárok na plášť morálního vedení svých příslušných stran. "Americké vedení je to, co drží svět pohromadě," řekl Biden loni na podzim a opuštění Ukrajiny by podle něj ohrozilo toto vedení. Pan Johnson obvinil pana Bidena, že ve své zahraniční politice „projevuje slabost“, a představuje alternativu.

Velký zájem není morální, ale praktický. Pokud bude schválen zákon o REPO, zabavení měny, které je v současnosti považováno za nástroj poslední instance, by se mohlo stát standardním operačním postupem ke škodě Ameriky. Jakákoli zahraniční vláda, která by si mohla znepřátelit americký volební blok, zejména Čína, by si dvakrát rozmyslela, než umístí svá aktiva do Spojených států nebo některého z jejich spojenců v NATO.

To zatím není možnost, ale je to možnost, kterou by žádný politik ani jedné ze stran neměl přehlížet. Spojené státy desítky let odkládaly obtížná rozhodnutí doma i v zahraničí a kryly partyzánské jednotky desítkami bilionů dolarů, které nám naše výhodná mezinárodní pozice umožňovala půjčovat si. Naše možnosti se však zužují. Pokud si pan Johnson myslí, že Spojené státy nyní „ukazují slabost“, počkejte, co uvidí bez naší rezervní měny.

Mike1975

<https://www.nytimes.com>

<https://aftershock.news>